

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές Μικροδιαφορές

Λεττονία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Λεττονία υπάρχουν ειδικές διαδικασίες για τις μικροδιαφορές, όταν η απαίτηση αφορά την είσπραξη χρημάτων ή διατροφής και το συνολικό ποσό της απαίτησης δεν υπερβαίνει τα 2.100 ευρώ.

Οι απαιτήσεις για μικρά ποσά διέπονται από το κεφάλαιο 30.3 άρθρα 250.18 – 250.27 και από το κεφάλαιο 54.1 άρθρα 449.1– 449.12 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι διαδικασίες μικροδιαφορών ισχύουν μόνο στην περίπτωση των απαιτήσεων για είσπραξη χρημάτων και διατροφής (άρθρο 35(1)(1) και (3) του νόμου περί πολιτικής δικονομίας).

Στις διαδικασίες μικροδιαφορών η κύρια οφειλή ή, στην περίπτωση απαίτησης για είσπραξη διατροφής, οι συνολικές πληρωμές δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα 2.100 ευρώ την ημέρα υποβολής της απαίτησης. Σε περίπτωση απαιτήσεων είσπραξης διατροφής, το ανώτατο όριο του συνολικού ποσού πληρωμών ισχύει για κάθε τέκνο χωριστά, και το συνολικό ποσό είναι αυτό που πρέπει να καταβληθεί εντός ενός έτους.

Οι διατάξεις που διέπουν τις μικροδιαφορές στην εγχώρια νομοθεσία δεν ισχύουν για τη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, με εξαίρεση όσον αφορά τη διαδικασία προσβολής αποφάσεων πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Οι απαιτήσεις είσπραξης διατροφής σε διασυνοριακές υποθέσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής.

Το ένσημο (*valsts nodeva*) που πρέπει να καταβληθεί για μια αίτηση ανέρχεται στο 15% του διεκδικούμενου ποσού, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 71,41 ευρώ. Σε περίπτωση απαίτησης για είσπραξη διατροφής τέκνου ή γονέα, δεν απαιτείται πληρωμή ενσήμου.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Κατά την εκδίκαση μικροδιαφορών, το δικαστήριο τηρεί τις συνήθεις δικαστικές διαδικασίες, με ορισμένες εξαιρέσεις που προβλέπονται για τις μικροδιαφορές. Το δικαστήριο αρχίζει την εξέταση της υπόθεσης βάσει γραπτής αίτησης.

Το δικαστήριο δεν προβαίνει σε εξέταση της αίτησης, εάν η αίτηση δεν έχει συνταχθεί σύμφωνα με το άρθρο 250.20 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας, ο ενάγων δεν έχει χρησιμοποιήσει το υπόδειγμα για τις απαιτήσεις που αφορούν μικροδιαφορές ή δεν έχει αναφέρει εάν ζητά επ' ακροατηρίω συζήτηση της υπόθεσης στο δικαστήριο.

Σε αυτή την περίπτωση, ο δικαστής λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση να μην προβεί σε εξέταση της αίτησης, αποστέλλει την απόφαση στον ενάγοντα και ορίζει χρονική προθεσμία για την αποκατάσταση των ελλείψεων. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι συντομότερη των 20 ημερών από τον χρόνο δημοσίευσης της απόφασης. Η απόφαση του δικαστή μπορεί να προσβληθεί εντός 10 ημερών, ή εντός 15 ημερών εάν ο τόπος διαμονής του ενδιαφερόμενου προσώπου είναι εκτός Λεττονίας.

1.3 Έντυπα

Η αίτηση και οι παρατηρήσεις του εναγομένου πρέπει να συντάσσονται στα έντυπα που προβλέπονται από τον κανονισμό αριθ. 783 του Υπουργικού Συμβουλίου (*Ministru kabinets*) της 11ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με τα έντυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται στις αξιώσεις που αφορούν μικροδιαφορές.

Τα παραρτήματα του κανονισμού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα έντυπα:

Αίτηση επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη χρημάτων

Αίτηση επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη διατροφής

Παρατηρήσεις επί αίτησης επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη χρημάτων

Παρατηρήσεις επί αίτησης επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη διατροφής.

Ο κανονισμός είναι διαθέσιμος στη διαδικτυακή πύλη νομοθεσίας της Επίσημης Εφημερίδας *Latvijas Vēstnesis*: <http://www.tiesas.lv/>.

Πέραν των στοιχείων του ενάγοντα και του εναγομένου, στο έντυπο μικροδιαφορών πρέπει να αναφέρονται οι εξής πληροφορίες:

Το όνομα του επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου (*rajona (pilsētas) tiesa*) στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση: εάν οι αντίδικοι δεν έχουν συμφωνήσει βάσει σύμβασης ότι οποιαδήποτε τυχόν διαφορά θα εξεταστεί αλλού, τότε, κάθε αξίωση κατά προσώπου πρέπει να υποβάλλεται στο δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου διαμονής του ή, σε περίπτωση νομικού προσώπου, στο δικαστήριο του τόπου της καταστατικής του έδρας (εάν η αξίωση σχετίζεται με τις δραστηριότητες υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας ενός νομικού προσώπου, η αξίωση δύναται επίσης να υποβληθεί στον τόπο όπου βρίσκεται το υποκατάστημα ή η αντιπροσωπεία).

Πληροφορίες σχετικά με το ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο, και συνεπώς για το ποιο δικαστήριο πρέπει να αναφερθεί στο έντυπο, μπορείτε να βρείτε στη διαδικτυακή πύλη <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>, ενότητα *Tiesas* («δικαστήρια»), *Tiesu darbības teritorijas* («κατά τόπον αρμοδιότητα δικαστηρίων»).

Εάν ο ενάγων επιθυμεί να εκπροσωπηθούν τα συμφέροντά του στο δικαστήριο από άλλο πρόσωπο, πρέπει να αναφέρεται ο εκπρόσωπος του ενάγοντα.

Προκειμένου κάποιο άλλο πρόσωπο να ενεργήσει ως εκπρόσωπος στο δικαστήριο, χρειάζεται να συνταχθεί πληρεξούσιο (*pilnvara*), επικυρωμένο από συμβολαιογράφο, και να αναφερθεί στη στήλη όπου δηλώνεται η βάση της εκπροσώπησης. Εάν ο εκπρόσωπος είναι πιστοποιημένος δικηγόρος (*zvērināts advokāts*), η εκπροσώπηση πρέπει να επιβεβαιώνεται από ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης (*orderis*), και αν ο δικηγόρος πρόκειται να ενεργήσει εξ ονόματος του διαδίκου πρέπει να υπάρχει γραπτό πληρεξούσιο (το οποίο στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται να είναι υπογεγραμμένο από συμβολαιογράφο).

Αντικείμενο της απαίτησης: το έντυπο πρέπει να αναφέρονται τα αμφισβητούμενα δικαιώματα και οι νομικές σχέσεις μεταξύ του ενάγοντα και του εναγομένου των οποίων την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη ζητεί ο ενάγων να επιβεβαιώσει το δικαστήριο, ζητώντας από το δικαστήριο να προστατεύσει τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του που προστατεύονται από τον νόμο.

Μέθοδος υπολογισμού του διεκδικούμενου ποσού: στο έντυπο μικροδιαφορών πρέπει να αναγράφεται η κύρια οφειλή, δηλαδή το ποσό της οφειλής προ τόκων και συμβατικών κυρώσεων, το ποσό των τυχόν συμβατικών κυρώσεων, οι τυχόν οφειλόμενοι τόκοι βάσει της σύμβασης ή της νομοθεσίας, και το σύνολο όλων των ανωτέρω.

Στο έντυπο θα πρέπει να αναφέρονται τα γεγονότα στα οποία βασίζει ο ενάγων την αξίωσή του και τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, οι συγκεκριμένες νομοθετικές διατάξεις στις οποίες βασίζεται η αξίωση και, τέλος, το μέτρο που ζητεί ο ενάγων να διατάξει το δικαστήριο.

Η αίτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη από τον ενάγοντα ή τον εκπρόσωπό του, ή από τον ενάγοντα και τον εκπρόσωπό του από κοινού, εφόσον το απαιτεί το δικαστήριο. Θα πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση τα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχουν τηρηθεί οι απαιτούμενες από τον νόμο διαδικασίες σχετικά με την προκαταρκτική εξωδικαστική εξέταση της υπόθεσης και τα έγγραφα που τεκμηριώνουν τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αξίωση.

1.4 Συνδρομή

Ο νόμος περί πολιτικής δικονομίας δεν περιλαμβάνει κάποια ειδική διάταξη για τη νομική συνδρομή στις μικροδιαφορές. Ένα πρόσωπο δύναται να εκπροσωπηθεί σε υπόθεση μικροδιαφοράς.

Εάν ο ενάγων επιθυμεί να εκπροσωπηθούν τα συμφέροντά του στο δικαστήριο από κάποιο άλλο πρόσωπο και η αίτηση υποβληθεί από τον εκπρόσωπο, στην αίτηση πρέπει να δηλώνονται το όνομα, το επώνυμο, ο προσωπικός αριθμός ταυτότητας και η διεύθυνση αλληλογραφίας του εκπροσώπου με το δικαστήριο, ή, εάν ο εκπρόσωπος είναι νομικό πρόσωπο, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική του έδρα. Οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο δύναται να είναι εκπρόσωπος σε αστική διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι έχει συμπληρώσει τα 18 του έτη, δεν τελεί υπό κηδεμονία και δεν υπόκειται σε κανέναν από τους περιορισμούς που καθορίζονται στο άρθρο 84 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας. Εάν κάποιο άλλο πρόσωπο πρόκειται να ενεργήσει ως εκπρόσωπος στο δικαστήριο, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί για τον σκοπό αυτόν από τον ενδιαφερόμενο διάδικο μέσω πληρεξουσίου επικυρωμένου από συμβολαιογράφο. Το πρόσωπο που επιθυμεί να εκπροσωπηθεί δύναται να δώσει προφορική εξουσιοδότηση ενώπιον του δικαστηρίου σε άλλο πρόσωπο να ενεργήσει εξ ονόματός του, και αυτό πρέπει να σημειωθεί στα πρακτικά της συνεδρίασης του δικαστηρίου. Ο εκπρόσωπος νομικού προσώπου πρέπει να έχει γραπτό πληρεξούσιο ή έγγραφα που επιβεβαιώνουν ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει διοριστεί να εκπροσωπήσει το νομικό πρόσωπο χωρίς ειδική εξουσιοδότηση. Εάν ο εκπρόσωπος είναι πιστοποιημένος δικηγόρος, η εκπροσώπηση πρέπει να επιβεβαιώνεται από ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης, και, εάν ο δικηγόρος πρόκειται να ενεργήσει εξ ονόματος του διαδίκου, πρέπει να υπάρχει πληρεξούσιο (το οποίο, στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτείται να είναι επικυρωμένο από συμβολαιογράφο). Εάν ένα πρόσωπο εκπροσωπείται, τα απαραίτητα έγγραφα υποβάλλονται στο δικαστήριο και υπογράφονται από τον εκπρόσωπο που ενεργεί εξ ονόματος του εν λόγω προσώπου σύμφωνα με το πληρεξούσιο.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διεξαγωγή αποδείξεων υπόκειται στις γενικές διατάξεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας. Επομένως, στις διαδικασίες για μικρά ποσά, οι αποδείξεις μπορεί να λάβουν τη μορφή παρατηρήσεων από τους διαδίκους ή από τρίτα μέρη, καταθέσεων μαρτύρων, γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και πραγματογνωμοσυμών.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Ο δικαστής κινεί τις διαδικασίες μικροδιαφορών βάσει γραπτής αίτησης. Αποστέλλεται στον εναγόμενο αντίγραφο της αίτησης, αντίγραφο των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων και έγγραφο παρατηρήσεων: ο εναγόμενος πρέπει να αποστείλει τυχόν παρατηρήσεις σχετικά με την αίτηση εντός 30 ημερών. Το δικαστήριο ενημερώνει επίσης τον εναγόμενο ότι η έλλειψη παρατηρήσεων από πλευράς του εναγομένου δεν θα εμποδίσει την έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης και ότι ο εναγόμενος δύναται να ζητήσει πλήρη επ' ακροατηρίου συζήτηση στο δικαστήριο. Όταν το δικαστήριο αποστέλλει τα έγγραφα στους διαδίκους, εξηγεί τα δικονομικά τους δικαιώματα, τους ενημερώνει σχετικά με τη σύνθεση του δικαστηρίου που θα εξετάσει την υπόθεση και εξηγεί πώς μπορεί ένας διάδικος να υποβάλει ένσταση για έναν δικαστή. Ο νόμος περί πολιτικής δικονομίας παρέχει στους διαδίκους δικονομικά δικαιώματα όσον αφορά την προετοιμασία της υπόθεσης για δίκη, τα οποία δύνανται να ασκήσουν το αργότερο επτά ημέρες πριν από την καθορισμένη ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης.

Ο εναγόμενος δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σε έντυπο εγκεκριμένο από το Υπουργικό Συμβούλιο. Το έντυπο περιλαμβάνεται στο παράρτημα του κανονισμού αριθ. 783 του Υπουργικού Συμβουλίου της 11ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με τα έντυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται στις απαιτήσεις για μικροδιαφορές (το έντυπο διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη των λετονικών δικαστηρίων: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Στις παρατηρήσεις του, ο εναγόμενος πρέπει να παράσχει τις εξής πληροφορίες:

το όνομα του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλονται οι παρατηρήσεις

το όνομα, το επώνυμο, τον αριθμό ταυτότητας και τον δηλωθέντα τόπο διαμονής του ενάγοντα ή, ελλείψει αυτού, τον πραγματικό τόπο διαμονής του ενάγοντα ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, την επωνυμία, τον αριθμό μητρώου και την καταστατική του έδρα

το όνομα, το επώνυμο, τον αριθμό ταυτότητας και τον δηλωθέντα τόπο διαμονής του εναγομένου, μαζί με οποιαδήποτε επιπλέον διεύθυνση έχει δηλώσει ο εναγόμενος, ή, ελλείψει αυτού, τον πραγματικό τόπο διαμονής του εναγομένου στην περίπτωση νομικού προσώπου, την επωνυμία, τον αριθμό μητρώου και την καταστατική του έδρα επιπλέον, ο εναγόμενος δύναται να δηλώσει διαφορετική διεύθυνση για την αλληλογραφία του με το δικαστήριο

τον αριθμό της υπόθεσης και το αντικείμενο της απαίτησης

εάν αποδέχεται την απαίτηση, εν όλω ή εν μέρει

τις ενστάσεις του κατά της απαίτησης, τους λόγους στους οποίους αυτές βασίζονται και τις νομικές διατάξεις στις οποίες βασίζονται

αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν τις ενστάσεις του κατά της απαίτησης

προτάσεις που ζητούν από το δικαστήριο να απαιτήσει αποδείξεις

εάν ο εναγόμενος επιθυμεί αποζημίωση για τις δικαστικές δαπάνες

εάν ο εναγόμενος επιθυμεί αποζημίωση για τα έξοδα που σχετίζονται με τη διεξαγωγή της υπόθεσης, αναφέροντας το ποσό και επισυνάπτοντας τα έγγραφα που τεκμηριώνουν το ζητούμενο ποσό

εάν ο εναγόμενος ζητεί να εκδικαστεί η υπόθεση στο πλαίσιο συζήτησης

οποιοσδήποτε άλλες περιστάσεις θεωρεί ο εναγόμενος σημαντικές για την κρίση της υπόθεσης

οποιαδήποτε άλλα αιτήματα

κατάλογο των εγγράφων που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις

τον χρόνο και τον τόπο όπου συντάχθηκαν οι παρατηρήσεις.

Ο εναγόμενος έχει το δικαίωμα να υποβάλει ανταπαίτηση, εντός 30 ημερών από την ημέρα αποστολής της αίτησης στον εναγόμενο, εάν: 1) είναι δυνατός ο αμοιβαίος συμφιλιωσμός των αξιώσεων της αρχικής αγωγής και της ανταπαίτησης 2) σε περίπτωση που κάνει δεκτή την ανταπαίτηση, το δικαστήριο δεν μπορεί να κάνει δεκτές εν όλω ή εν μέρει τις αξιώσεις της αρχικής αγωγής 3) η ανταπαίτηση και η αρχική αγωγή σχετίζονται αμοιβαία, και η υπόθεση μπορεί να επιλυθεί ταχύτερα και ορθότερα εάν εξεταστούν μαζί. Η υπόθεση κρίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία μικροδιαφορών εάν η ανταπαίτηση αποτελεί μικροδιαφορά, δηλαδή εάν είναι εντός του επιτρεπόμενου χρηματικού ορίου και είναι κατάλληλα διατυπωμένη.

Εάν το διεκδικούμενο ποσό στην ανταπαίτηση υπερβαίνει το όριο για τις μικροδιαφορές ή εάν η ανταπαίτηση δεν ζητεί την είσπραξη χρημάτων ή διατροφής, το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση σύμφωνα με τις τυπικές δικαστικές διαδικασίες.

Εφόσον οι διάδικοι δεν ζητούν να εξεταστεί η υπόθεση στο πλαίσιο συζήτησης στο δικαστήριο και το δικαστήριο δεν θεωρεί απαραίτητη την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι μικροδιαφορές κρίνονται με γραπτή διαδικασία και οι διάδικοι ειδοποιούνται εγκαίρως για την ημερομηνία που μπορούν να λάβουν αντίγραφο της απόφασης από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Η ημερομηνία αυτή θεωρείται ως ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης.

Το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση σε συζήτηση σύμφωνα με τις τυπικές δικαστικές διαδικασίες, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε από τους διαδίκους ή αν το δικαστήριο κρίνει απαραίτητη τη συζήτηση.

Εάν ο τόπος διαμονής ενός προσώπου δεν βρίσκεται στη Λετονία και η διεύθυνσή του είναι γνωστή, η παράδοση και επίδοση δικαστικών εγγράφων διεξάγεται σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους που δεσμεύουν τη Λετονία ως προς τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, **για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.**

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δικαστική απόφαση εκδίδεται σε αντίγραφο προς τους διαδίκους αμέσως μετά τη σύνταξη της απόφασης.

Αντίγραφο της απόφασης μπορεί να αποσταλεί ταχυδρομικώς ή, εάν είναι εφικτό, με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, σύμφωνα με τις διαδικασίες παράδοσης και επίδοσης των δικαστικών εγγράφων που προβλέπονται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας. Αντίγραφο της απόφασης πρέπει να αποσταλεί αμέσως μετά την ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης. Οι χρονικές προθεσμίες δεν επηρεάζονται από την ημερομηνία παραλαβής της απόφασης.

Η απόφαση επί μικροδιαφοράς πρέπει να συμμορφώνεται με τις τυπικές διατάξεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας όσον αφορά το περιεχόμενο των αποφάσεων. Κάθε απόφαση αποτελείται από τέσσερα μέρη:

Στο εισαγωγικό μέρος δηλώνεται ότι η απόφαση εκδίδεται στο όνομα της Δημοκρατίας της Λετονίας και αναφέρεται η ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, το όνομα του δικαστηρίου που εκδίδει την απόφαση, η σύνθεση του δικαστηρίου, ο γραμματέας που παρίσταται στη συνεδρίαση του δικαστηρίου, οι διάδικοι και το αντικείμενο της διαφοράς.

Στο περιγραφικό μέρος εκτίθεται η αξίωση που έχει γεγείρει ο ενάγων, οποιαδήποτε ανταπαίτηση του εναγομένου, οποιοσδήποτε ενστάσεις έχουν εγερθεί, και η ουσία των παρατηρήσεων που έχουν υποβάλει οι διάδικοι.

Το σκεπτικό της απόφασης δηλώνει τα γεγονότα που διαπιστώνονται στην υπόθεση, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίζονται τα πορίσματα του δικαστηρίου και τους λόγους για τους οποίους απορρίπτονται αποδεικτικά στοιχεία. Στο μέρος αυτό παρατίθενται επίσης οι νόμοι και οι κανονισμοί που εφαρμόζει το δικαστήριο, η δικαστική αξιολόγηση των γεγονότων και τα πορίσματα του δικαστηρίου όσον αφορά την εγκυρότητα ή την ακυρότητα της αξίωσης. Εάν ο εναγόμενος έχει αποδεχτεί πλήρως την απαίτηση, το σκεπτικό της απόφασης αναφέρει μόνο τους νόμους και τους κανονισμούς που εφαρμόζει το δικαστήριο.

Στο διατακτικό μέρος δηλώνεται εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση, εν όλω ή εν μέρει, ή εάν την απορρίπτει, εν όλω ή εν μέρει, και αναλύεται η ουσία της απόφασης. Επίσης, προσδιορίζεται από ποιον θα πληρωθούν οι δικαστικές δαπάνες και με ποια αναλογία, οι προθεσμίες για οικειοθελή συμμόρφωση με την απόφαση, η προθεσμία και οι διαδικασίες άσκησης έφεσης και η ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης.

Οι διάδικοι δύνανται να ασκήσουν έφεση κατά απόφασης επί μικροδιαφοράς βάσει οποιουδήποτε από τους λόγους έφεσης που παρατίθενται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Οι αγωγές για μικροδιαφορές υπόκεινται στους γενικούς κανόνες που αφορούν την καταβολή δικαστικών δαπανών.

Όταν εκδίδεται μια απόφαση, ο ηττηθείς διάδικος διατάσσεται να πληρώσει το σύνολο των δικαστικών δαπανών του νικήσαντος διαδίκου. Εάν η αίτηση έχει γίνει δεκτή μόνο εν μέρει, ο εναγόμενος διατάσσεται να πληρώσει τις δικαστικές δαπάνες του ενάγοντα κατ' αναλογία προς τις αξιώσεις που έγιναν δεκτές, ενώ ο ενάγων οφείλει να πληρώσει τις δικαστικές δαπάνες του εναγομένου κατ' αναλογία προς τις αξιώσεις που απορρίφθηκαν. Δεν προβλέπεται ανάκτηση του ενσήμου (*valsts nodeva*) για επικουρική ένσταση (*blakus sūdzība*) κατά δικαστικής απόφασης ή, σε περίπτωση που η απόφαση έχει προηγουμένως εκδοθεί ερήμην, για αίτηση που ζητεί επανέναρξη της διαδικασίας και νέα εκδίκαση της υπόθεσης.

Εάν ο ενάγων αποσύρει την αγωγή, οφείλει να καταβάλει αποζημίωση για τις δικαστικές δαπάνες που ανέλαβε ο εναγόμενος. Σε αυτή την περίπτωση ο εναγόμενος δεν αποζημιώνει τον ενάγοντα για τις δικαστικές του δαπάνες, όμως εάν ο ενάγων παραιτηθεί από την αγωγή λόγω οικειοθελούς ικανοποίησης της αξίωσης από μέρους του εναγομένου μετά την άσκηση της αγωγής, το δικαστήριο δύναται να διατάξει τον εναγόμενο να καταβάλει τις δικαστικές δαπάνες του ενάγοντα έπειτα από αίτημα του τελευταίου.

Παρομοίως, αν η αγωγή δεν κριθεί, το δικαστήριο δύναται κατόπιν αιτήματος του εναγομένου να διατάξει τον ενάγοντα να καταβάλει τις δικαστικές δαπάνες του εναγομένου.

Εάν ο ενάγων απαλλαγεί από τις δικαστικές δαπάνες, ο εναγόμενος μπορεί να διαταχθεί να καταβάλει δικαστικές δαπάνες στο κράτος κατ' αναλογία προς το μέρος της αίτησης που έχει γίνει δεκτό.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Έφεση (*apelācija*) μπορεί να υποβληθεί κατά απόφασης πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, εάν:

το δικαστήριο έχει εφαρμόσει ή ερμηνεύσει κάποιον κανόνα ουσιαστικού δικαίου εσφαλμένα και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης

το δικαστήριο έχει παραβιάσει κάποιον κανόνα του δικονομικού δικαίου και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης

το δικαστήριο έχει καταλήξει σε εσφαλμένες διαπιστώσεις επί πραγματικών περιστατικών ή έχει εσφαλμένα αξιολογήσει αποδείξεις ή έχει προβεί σε

εσφαλμένη νομική αξιολόγηση των περιστάσεων της υπόθεσης και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης.

Όταν η μικροδιαφορά κρίνεται με γραπτή διαδικασία, η προθεσμία προσβολής της απόφασης αρχίζει από την ημέρα σύνταξης της απόφασης.

Εκτός από τα σημεία που καθορίζονται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας, κάθε έφεση που υποστηρίζει ότι μια απόφαση είναι λανθασμένη πρέπει να αναφέρει τα εξής:

ποιος κανόνας του ουσιαστικού δικαίου έχει εφαρμοστεί ή ερμηνευτεί εσφαλμένα από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ή ποιος κανόνας του δικονομικού δικαίου έχει παραβιαστεί και πώς αυτό έχει επηρεάσει την κρίση της υπόθεσης

ποιες από τις διαπιστώσεις επί πραγματικών περιστατικών του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου είναι εσφαλμένες, ποιες αποδείξεις έχουν αξιολογηθεί εσφαλμένα, πώς μπορεί να διαπιστωθεί ότι η νομική αξιολόγηση των περιστάσεων της υπόθεσης είναι λανθασμένη και πώς αυτό έχει επηρεάσει την κρίση της υπόθεσης.

Δικαστής του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου αποφασίζει εάν η έφεση πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω: αν η έφεση δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας ή αν δεν έχουν επισυναφθεί όλα τα απαραίτητα αντίγραφα ή αν δεν έχουν προσκομιστεί κατάλληλα επικυρωμένες μεταφράσεις της έφεσης και των αντιγράφων των συνημμένων εγγράφων όπου απαιτείται, ο δικαστής ορίζει προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να αποκατασταθούν οι ελλείψεις.

Εάν οι ελλείψεις αποκατασταθούν εντός του ορισμένου χρόνου, η έφεση θεωρείται υποβληθείσα την ημέρα που υποβλήθηκε αρχικά. Σε αντίθετη περίπτωση, θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα και επιστρέφεται στον αιτούντα.

Έφεση που δεν έχει υπογραφεί ή που υποβάλλεται από πρόσωπο που δεν είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένο για τον σκοπό αυτόν ή για την οποία δεν έχει πληρωθεί ένσημο, δεν γίνεται δεκτή και επιστρέφεται στον αιτούντα. Απόφαση απόρριψης έφεσης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Εφόσον κρίνει ικανοποιητική τη συμμόρφωση με τις διαδικασίες για την υποβολή έφεσης, ο δικαστής του εφετείου λαμβάνει την απόφαση να κινήσει διαδικασία έφεσης εντός 30 ημερών από την παραλαβή της έφεσης σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτή η απόφαση λαμβάνεται από σώμα τριών δικαστών.

Εφόσον συντρέχει τουλάχιστον ένας από τους πιθανούς λόγους έφεσης, ο δικαστής λαμβάνει την απόφαση να κινήσει διαδικασία έφεσης και ειδοποιεί τους διαδίκους χωρίς καθυστέρηση, υποδεικνύοντας την προθεσμία για την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων.

Αν ο δικαστής που έχει διοριστεί να αποφανθεί επί έφεσης κρίνει ότι δεν πρέπει να κινηθούν διαδικασίες έφεσης, το ζήτημα ανατίθεται στην κρίση σώματος τριών δικαστών.

Εάν τουλάχιστον ένας από τους τρεις δικαστές είναι της άποψης ότι συντρέχει τουλάχιστον ένας από τους πιθανούς λόγους για κίνηση διαδικασίας έφεσης, οι δικαστές λαμβάνουν την απόφαση να κινήσουν διαδικασία έφεσης και ειδοποιούν άμεσα τους διαδίκους.

Εάν οι δικαστές αποφανθούν ομόφωνα ότι δεν συντρέχει κανείς από τους λόγους κίνησης διαδικασίας έφεσης, αποφασίζουν να αρνηθούν να κινήσουν διαδικασία έφεσης και ειδοποιούν άμεσα τους διαδίκους. Η απόφαση αυτή έχει μορφή ψηφίσματος (*rezolucija*) και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Εντός 20 ημερών από την ημέρα που το εφετείο ειδοποιεί τους διαδίκους σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας, οι διάδικοι δύνανται να υποβάλουν γραπτές παρατηρήσεις επί της έφεσης, προσκομίζοντας αριθμό αντιγράφων ίσο με τον αριθμό των διαδίκων.

Αφού ειδοποιηθεί για την κίνηση της διαδικασίας έφεσης, ο διάδικος έχει στη διάθεσή του 20 ημέρες για να υποβάλει αντέφεση. Εάν ασκηθεί αντέφεση, το δικαστήριο αποστέλλει αντίγραφα στους άλλους διαδίκους.

Στις υποθέσεις μικροδιαφορών οι εφέσεις συνήθως κρίνονται με γραπτή διαδικασία οι διάδικοι ειδοποιούνται εγκαίρως σχετικά με την ημερομηνία που μπορούν να λάβουν αντίγραφο της απόφασης από τη γραμματεία του δικαστηρίου και ενημερώνονται σχετικά με τη σύνθεση του δικαστηρίου και το δικαίωμά τους να προβάλουν ένσταση για κάποιον δικαστή. Μια απόφαση θεωρείται ότι έχει συνταχθεί την ημέρα που μπορεί να ληφθεί αντίγραφο της από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Ωστόσο, αν το δικαστήριο το κρίνει απαραίτητο, μια έφεση που αφορά μικροδιαφορά είναι δυνατόν να κριθεί στο πλαίσιο συζήτησης στο δικαστήριο.

Η απόφαση εφετείου δεν μπορεί να προσβληθεί με αίτηση αναίρεσης και αποκτά νομική ισχύ τη στιγμή που εκφωνείται ή, εάν πρόκειται για γραπτή διαδικασία, την ημερομηνία που συντάσσεται.

Τελευταία επικαιροποίηση: 07/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.